

eller udøves af Personer, som ikke ere confirmerede, og hvad endelig Eden angaaer, saa udfordres den i mange Tilfælde. Ingen kan blive Borger i en Kjøbstad, ingen kan blive Embedsmand, Politibetjent, Retsbud eller Stævningsmand, undtagen han aflægger Eed, ja i mange Tilfælde kan man ikke faae sit Tilgodehavende betalt eller blive fri for at betale et formeentligt Tilgodehavende, undtagen man aflægger Eed i Retten, og en saadan Eed kan kun aflægges af den, som bekjender sig til en vis Tro. Det er altsaa alene for at gjøre Grundloven gjeldende, for at sætte den i Kraft og for at bringe den i Udøvelse, at en saadan Lovbestemmelse er nødvendig, og det er det Væsentligste ved det Lovforslag, jeg har tilladt mig at fremlægge. Jeg har dog medtaget et Par andre Bestemmelser, som efter min Overbeviisning ikke vare aldeles nødvendige, naar man vilde forstaae og anvende Grundloven saaledes, som jeg mener, at den bør forstaaes og anvendes — men det turde jeg ikke haabe, og derfor har jeg troet det gavnligt at tage dem med — det er især nogle nærmere Bestemmelser om den religiøse Opdragelse. Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at mit Lovforslag maaskee lettere vilde finde Indgang, naar det var affattet paa en anden Maade, skjøndt Indholdet blev det samme (Ja!), navnlig naar § 6 var stillet i Spidsen; den siger, at Egteffab fremdeles kan indgaaes som hidtil ved Vielse. Jeg har slet ikke Noget imod, at denne eller hvilket som helst andre Forandringer, der maatte ønskes, foretages, naar blot Indholdet bliver det samme; men jeg har troet, at det var naturligt, at den ikke blev stillet i Spidsen, om den end udtrykker den Regel, som vil komme til at gjælde i Fremtiden, da det Væsentligste ved Lovforslaget er Undtagelsen, hvorledes Egteffaber kunne indgaaes af dem, som ikke kunne vies. Foraavidt Noget maatte troe, at der ikke vil blive Tid til at behandle dette Lovforslag, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at det ogsaa indbefatter en Bestemmelse om Børn af blandede Egteffaber, saa at, hvis man gaaer ind paa dette mit Forslag, alt det, som er arbejdet hidtil angaaende Bestemmelsen af Opdragelsen for Børn, der fødes i blandede Egteffaber, kan komme

til Nytte under den Sag, som jeg nu foreslagger, og vi kunne altsaa undgaae at behandle hiin Sag videre, da Alt, hvad den indeholder, ogsaa er optaget i mit Lovforslag, naturligvis paa min Maade. Jeg maa bede undskyldt, at der i de Aftryk, der ere blevne udeelte, er indløbet nogle Trykfeil; saaledes er der i § 10 urigtig henviist til § 4 istedetfor til § 3, og i § 16, den næstsidste Linie, mangler der et Comma efter „oprettes“. De øvrige Trykfeil ere af mindre Vigtighed.

With: Jeg troer visstelig ikke, at der i Folket er sporet Trang til nogen Forandring i de Love, der angaae Egteffab eller Confirmation, og jeg er overbevist om, at man maa være yderst varsom med at røre ved nogensomhelst religiøs Bestemmelse, saalange en saadan Trang til en Forandring ikke er almindelig udtalt, og man kan være vis paa, at den vil finde almindelig Bifald. Nu er dette saalangt fra at være Tilfældet med nærværende Sag, at jeg er vis paa, at den vil vække almindelig Mishag (Nei! Jo!), især hos den qvindelige Deel; den vil ikke finde sig i, ikke at være viet af en Præst, og de Andre, som have havt den Lykke at være viede af en Præst, ville ikke ansee dem som deres Lige. Jeg troer derfor, at man ikke bør gaae videre her i at behandle denne Sag, hvis Nødvendighed jeg paa ingen Maade kan erkjende. Forslaget i det Hele foreskommer mig just heller ikke at være affattet i en saadan Orden, at det kunde tjene til Grundlag for en Comitæbetænkning; der er adskillige Bestemmelser indfattede i det, som slet ikke høre herhen. Jeg vil navnlig anføre § 16, hvor det fastsættes, at Forbudet imod, at Testamenter og Gjeldsbreve, som oprettes af Jøder, skrives i andet end det danske eller tydske Sprog, er ophævet. Siig mig dog, hvad kommer det Egteffab og Confirmation ved? Jeg vil altsaa stemme imod Forslaget.

Grundtoig: Uagtet jeg ikke i alle Dele kan være enig med min lovhændige Ven i Maaden, hvorpaa han har villet udfylde det visse sig store Savn, som vi nu maae føle til en Lov, der gjør Troesfrihed i Riget til en Virkelighed, saa følger det dog af sig selv, at jeg skal tilraade Fremmet af det nærværende Lovforslag, da det jo ikke er Andet end at under-